

บทที่ 1

บทนำและวัตถุประสงค์

บทนำ

องุ่นเป็นไม้ผลสำคัญชนิดหนึ่งที่โครงการหลวงส่งเสริมให้เกษตรกรปลูกเป็นอาชีพ โดยเน้นพันธุ์องุ่นรับประทานสดชนิดไม่มีเมล็ด เพราะผลผลิตเป็นที่ต้องการของตลาด ราคาสูง และให้ผลตอบแทนต่อพื้นที่ได้สูง เหมาะสำหรับพื้นที่สูงที่เกษตรกรมีพื้นที่จำกัด ประกอบกับในระหว่างปี พ.ศ. 2548-2552 มูลนิธิโครงการหลวงได้วิจัยและพัฒนาการปลูกองุ่นระบบใหม่สำเร็จ ทำให้ได้ผลผลิตมีคุณภาพดี การให้ผลผลิตต่อพื้นที่และอายุการให้ผลผลิตยาวนานขึ้น สะดวกในการปฏิบัติดูแลรักษา และที่สำคัญยังทำให้องุ่นเป็นพืชที่ปลูกง่าย เป็นที่ยอมรับของเกษตรกร ทำให้ปัจจุบันมีการขยายการเพาะปลูกออกไปอย่างรวดเร็ว โดยในปี พ.ศ. 2556 มีเกษตรกรในพื้นที่โครงการหลวงที่ปลูกองุ่นเป็นอาชีพจำนวน 56 ราย พื้นที่ปลูก 68 ไร่ และให้ผลผลิตแล้วจำนวน 18.9 ตัน มูลค่ารวม 2.63 ล้านบาท และจากการศึกษาด้านการผลิตและการตลาด ในปี พ.ศ. 2557 พบว่าการผลิตองุ่นบนพื้นที่สูงยังมีศักยภาพสูงมาก เนื่องจากปัจจุบันองุ่นที่บริโภคภายในประเทศส่วนใหญ่นำเข้าจากต่างประเทศ โดยนำเข้าองุ่นจากประเทศจีนมากที่สุด รองลงมาคือเปรู และสหรัฐอเมริกา แต่สิ่งที่สำคัญที่สุดสำหรับการวิจัยและพัฒนาการผลิตองุ่นบนพื้นที่สูงของประเทศไทย คือ การวิจัยด้านพันธุ์ให้มีความหลากหลายและคุณภาพตรงตามความต้องการของตลาด และทัดเทียมกับองุ่นนำเข้าจากต่างประเทศ คือ รสชาติหวาน ผลมีความกรอบ โดยอาจมีหรือไม่มีเมล็ดก็ได้ ดังนั้นการผลิตองุ่นบนพื้นที่สูงให้มีศักยภาพในการแข่งขันทางการตลาด และสามารถเป็นอาชีพที่มั่นคงของเกษตรกรได้ จำเป็นต้องวิจัยและพัฒนาการผลิตองุ่นใน 2 ด้าน คือ

1. การเพิ่มพันธุ์องุ่นที่ปลูกเป็นการค้าได้ให้มีจำนวนและความหลากหลายมากขึ้น เพื่อเพิ่มโอกาสทางการตลาด เพราะพันธุ์องุ่นที่ส่งเสริมในขณะนี้ มี 1 พันธุ์เท่านั้น คือ Beauty Seedless โดยพันธุ์องุ่นที่เหมาะสม คือ ผลผลิตมีคุณภาพดี และให้ผลผลิตสูงในช่วงเวลาที่ไม่แข่งขันกับผลผลิตนำเข้า คือระหว่างเดือนธันวาคม-กุมภาพันธ์ ทั้งนี้ที่ผ่านมาการนำองุ่นหลายพันธุ์มาทดลองปลูกในประเทศไทยรวมทั้งโครงการหลวง แต่ยังเป็นการปลูกและวิธีการปฏิบัติดูแลรักษาที่ใช้ตามระบบเดิม และไม่ประสบผลสำเร็จ เพราะมีปัญหาการออกดอกและให้ผลผลิตต่ำ ดังนั้นจึงมีเป้าหมายนำเอาพันธุ์การค้าต่างๆ มาทดลองปลูกโดยใช้ระบบปลูกใหม่ของโครงการหลวง ซึ่งเหมาะสมยิ่งกว่า โดยในปี พ.ศ. 2557 ได้ศึกษาและทดสอบพันธุ์องุ่นจำนวน 12 พันธุ์ พบว่า พันธุ์องุ่นที่มีผลผลิตคุณภาพดี (มีสัดส่วนของปริมาณของแข็งที่ละลายน้ำได้ต่อปริมาณกรดที่ไตรเตรทได้มากกว่า 25) และให้ผลผลิตสูงในช่วงฤดูหนาว (เปอร์เซ็นต์กิ่งใหม่ที่ออกดอกสูงกว่า 50 เปอร์เซ็นต์) ได้แก่พันธุ์ Beauty Seedless พันธุ์ Marroo Seedless พันธุ์ Black Queen พันธุ์ White Malaga พันธุ์ Thompson Seedless และองุ่นเบอร์ JR01 แต่เนื่องจากเป็นการให้ผลผลิตในปีแรกจึงควรมีการวิจัยต่อเนื่องเพื่อเก็บข้อมูลต่อไป นอกจากนี้ในปี พ.ศ. 2558 ยังมี

การทดสอบใช้สารจิบเบอเรลลิค แอซิด (GA_3) กับพันธุ์องุ่นที่มีแนวโน้มที่ให้ผลผลิตสูงและคุณภาพดี แต่ให้ผลขนาดเล็กหรือมีเมล็ด เพื่อให้มีผลขนาดใหญ่หรือไม่มีเมล็ด

2. การวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีในการปลูกองุ่นพันธุ์ Beauty Seedless และพันธุ์อื่นๆที่มีศักยภาพ ให้เหมาะสมยิ่งขึ้นเพื่อให้ได้ผลผลิตที่ดีขึ้นทั้งปริมาณและคุณภาพ โดยเฉพาะการใช้ สารจิบเบอเรลลิค แอซิด การจัดการธาตุอาหารสำหรับองุ่นแต่ละพันธุ์ และแก้ปัญหาผลผลิตรุ่นที่ 2 ในช่วงต้นฤดูฝน ซึ่งมีสัดส่วนร้อยละ 21.8 ของผลผลิตทั้งปี ที่มีความหวานอยู่ในระดับต่ำกว่ามาตรฐานทำให้ราคาผลผลิตต่อกิโลกรัมลดลงประมาณร้อยละ 23.91 และการพัฒนารูปแบบโรงเรียนที่ลดต้นทุนการผลิตและปัญหาความเสียหายจากวาทภัย และรูปแบบโรงเรียนยังไม่เหมาะสมต่อรูปแบบการจัดทรงต้นแบบใหม่ๆ ที่มีการวิจัยและพัฒนาขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อทดสอบพันธุ์องุ่นรับประทานสดที่มีศักยภาพการผลิตบนพื้นที่สูง
2. เพื่อทดสอบการใช้ GA_3 กับองุ่นรับประทานสดที่มีศักยภาพสำหรับพื้นที่สูง
3. เพื่อศึกษารูปแบบโรงเรียนพลาสติกที่เหมาะสมสำหรับองุ่นพันธุ์ Beauty Seedless
4. เพื่อศึกษาสภาวะธาตุอาหารขององุ่นพันธุ์ Beauty Seedless ในฤดูฝนและฤดูหนาว

